

Punkter 14 og 22 foreslaaet at forhøje Vægtgrænsen for Vogne, der har Ret til ubetinget Kørsel paa Biveje, til 1 000 kg. I Forslagets Punkt 23 er der foreslaaet nye Hastighedsbestemmelser, og disse vedrører navnlig Lastvognene, men Personvognene kun for saa vidt, som vi har sat Farten ned fra 30 km i Timen til 25 km i København; i øvrigt har vi ikke rørt ved Persontrafikken, men kun ved Trafikken med Lastvogne. For disse fastsættes der væsentlige Begrænsninger, saaledes at Farten ikke bliver nær saa stor som hidtil tilladt. Hastigheden for Vareautomobiler skal dels afhænge af, om det er Vogne med Luftgummiringe eller massive Ringe, og dels af Vognens Vægt. Endvidere har man foreslaaet en Bestemmelse om Lygtetvang, som Folketinget tidligere har vedtaget, og hvorefter Køretøjerne paa visse Tider af Aaret og paa visse Tider af Døgnet skal være forsynede med Lygter. Lovforslaget indeholder nogle tilsvarende Bestemmelser for Cyklekørsel.

I Punkterne 30—33 foreslaas en Række skærpende Bestemmelser for Overtrædelser af Motorloven, idet de nuværende Bestemmelser har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at ramme de hyppigere og mest graverende Tilfælde. Ved de Regler, der her foreslaas, nøjes man ikke som hidtil med kun at lade det gaa ud over Chaufføren, idet man har indført en Bestemmelse, som jeg tror vil komme til at virke meget praktisk, nemlig at man i visse Tilfælde kan holde sig til selve Automobil: det Automobil, der har forårsaget en eller anden Ulykke, maa i en vis Tid ikke have Lov til at køre. Der er nemlig ikke nogen Mening i, at en Velhaver, der har Raad til at holde 2 Chauffører, skal have Lov til at lade den anden køre, naar den ene mister Køretilladelsen; derfor bestemmes det i Lovforslaget, at selve Automobil i visse Tilfælde ikke maa have Lov til at køre i en vis Tid. Jeg venter mig en Del af denne Bestemmelse og haaber, at den kan faa en heldig Indvirkning paa de mest graverende Tilfælde.

Skattebestemmelserne er udarbejdede af Finansministeriet, og Forholdet er ordnet saaledes, at der her lægges Vægt paa Hestekræfterne. Der har været Tale om at lægge Vægten paa Benzinforbruget eller paa Gummiforbruget, men det har vist sig at være forbundet med saa store Vanskeligheder, at det ikke kunde lade sig gøre; og det vilde heller ikke være fuldt retfærdigt, idet Nyttækørselen saa vilde komme til at betale alt for meget i Forhold til Luksuskørselen. Derfor er man altsaa blevet staaende ved Hestekraften som Grundlag for Skatteyd-

sen; der er lagt en stor Skat paa Vareautomobilerne. Den Sum, man venter at faa ind ved disse Bestemmelser, vil antagelig beløbe sig til 7,6 Mill. Kr. aarlig, og disse Penge skal altsaa anvendes af Amterne, som jeg sagde, dels til at forbedre Vejene og dels til for Fremtiden at anlægge Vejene saaledes, at de kan taale Automobilkørsel.

Jeg har nævnt de vigtigste nye Bestemmelser i Forslaget, de refererer sig altsaa dels til Vægten, dels til Hastigheden, dels til Skatten og dels til Straffebestemmelserne. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til Bemærkningerne og haaber paa det høje Tings Velvillie med Hensyn til Gennemførelsen af Forslaget i indeværende Samling, idet vi gerne skulde have de Indtægter, Loven vil give, til Reparation af Vejene.

Samtidig med dette Forslag tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Motorkøretøjer i de sønderjydske Landsdele*, men dette Lovforslag indeholder kun visse Ændringer, der er nødvendiggjorte ved det andet Lovforslag.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nys anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har herved den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet*. Under den Forhandling, som fandt Sted her i dette høje Ting i Anledning af en Forespørgsel til mig vedrørende Forstaaelsen af en af Landbrugsministeriet afsagt Kendelse, udtalte jeg, at jeg agtede at fremsætte et Forslag til Ændring af den bestaaende Lov vedrørende Brugen af Huse paa Landet. Det er dette Forslag, jeg herved fremsætter, og det er bestemt til helt at afløse 2det Afsnit af Fæsteafsløsningsloven af 30. Juni 1919. Den vigtigste Ændring til denne Lov indeholdes i nærværende Lovforslags § 14, der svarer til § 28 i Loven af 30. Juni 1919, idet det her udtales, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa Huse, der er oprettede med det Formaal at tilvejebringe Bolig for den ved en Landbrugsejendom beskæftigede faste Arbejdskraft eller anvendes af Personer, der staar i fast Tjenesteforhold til Ejeren. Jeg tør gaa ud fra, at der fra alle Sider vil være Enighed om, at Hovedformaalet med hele denne Lovgivning er at sikre Lejemændene Udbyttet af det Arbejde, de nedlægger i den paagældende Lod; og enhver, der er kendt med Landbrugsvirksomhed, vil vide, at det frembyder alt for stor Usik-